

ரெஜிஸ்டர் செ. M. 3855.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை

Vol. 6.

செப்டம்பர், 1943

செ. 6

எடிடோரியல் கமிட்டி.

நீர்மர்கள்

பி. எஸ். சூமாரஸ்வாமி ராஜு, எம்.எல்.எ.

எஸ். சத்தியநாராயண

எடிடர்.

நீர்மன்

கி. கிப்பன், பி.எ., பி.எல்.

சென்னை மாண்பு பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் யூனியன்

டெலிபோன் செ. 86166.

யொருள் அடக்கம்.

1. தலையங்கம்.—

யொருள் சமஸ்தானத்தில் கிராம புனருத்தாரணம்	... 37
நெல் நிலமை	... 39
பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டியது	... 40
ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டரின் 784-ம் நெம். சுற்றறிக்கை	... 41
2. கிழக்கு மேற்கு கோதாவரி ஜில்லாவில் நெல் நிலமை	... 42
3. நமது தேசத்து கால் நடைச் செல்வம்	... 46
4. எஸ்டேட் நிலச்சட்ட திருத்த மசோதா	... 47
5. வர்த்தமானங்களும், குறிப்புகளும்	... 48

கிராம பஞ்சாயத்து போர்டின்
கடமை.

கிராமத்தின் செளகரியத்துக்காக கிராம ஜனங்களின் சரீர ஆரோக்கியம் அவசியம். ஆகையால் சகல வியாதி நிவாரண யாயிருக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனத்தை

கிராமத்திலேயே இருக்கும்படியாய் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

The Village Panchayat Journal.

VOL. VI]

SEPTEMBER, 1943

[No. 6.

The Editorial Committee do not hold themselves responsible for views expressed by contributors. Contributors are requested to write legibly and on one side of the paper. Manuscripts will not be returned unless stamps are sent to cover postage. Matter intended for the issue of any particular month should reach the Committee before the 15th of the previous month.

Rural re-construction in the Mysore State :

As revealed by the budget speech of the Dewan of Mysore at the representative assembly on the 1st of June last, the Mysore Government is forging ahead with rural schemes. The irrigation development fund constituted in 1938-1939 amounted in 1942 to 140'70 lakhs of rupees, the total expenditure for the period being 86'50 lakhs. While British India has talked of the Tungabhadra project for 40 years to relieve the chronically famine-stricken Rayalaseema, the waters of the Tunga and the Bhadra are well utilised by the Mysore State. We are told that the Bhadra right bank channel is being extended to grow more acreage. An anicut across the Tunga at Sakrebyles at an estimated cost of Rs. 52 lakhs is under examination. Apart from other irrigation works, the Mysore State is taking energetic steps to carry out tank restoration works. 222 tanks have been taken up during the year. Extensive anti-malarial schemes are in execution. Intensification of rural welfare work is undertaken. A special officer has been employed to be in sole charge. 130 Hobli (Firks) workers are trained. They are non-official and honorary. They are expected to reside in the hobli and coordinate the activities of the various departments. Including the grant for inter-village roads and for rural water supply, the direct expenditure on village improvement is expected to amount to 12 lakhs. For drinking water wells in villages, a five year plan has been in operation. It is now extended to three years more. 4,200 wells have been constructed. 3,000 more villages have yet to be served. Rs. 3 lakhs provision has been made for the year. While on the question of education the Dewan made very significant remarks. He said "We want more craftsmen, we want to turn the vision of the youth towards industrial development, we want to equip and train our youth for pursuits in which they will be able to produce wealth. We must train our youth in the modern methods of trade

vital to the growth of civic, political and cultural life is not neglected, the specialised training and disciplinary activity that must be developed for active industrial and commercial progress are adequately provided. With these objects in view, the courses of study in general schools must be properly reorganised and correlated to those in vocational institutions."

This is certainly a good augury for the people of Mysore. The budget has made a provision of Rs. one lakh for adult Education.

It is indicative of the spirit moving the Government of Mysore that the Dewan called upon the National War Front organisation to take an effective part in the rural re-construction drive and in the campaign of adult education in rural and urban areas.

As is well known the Panchayat in Mysore has become a very useful institution. We are sure the new Hobli workers will be asked to work in close collaboration with the Panchayats. Here is an extract from one of the speeches of Mr. H. B. Gundappa Gowda, Minister for Local Government and Public Health. While on the question of alienations to such of the ryots who bring new land under cultivation he says :

"There is some difficulty of such concessions reaching real needy persons in the remote villages. But with the co-operation of the rural co-operative societies, the agricultural Department, and the village Panchayats, it may be possible to get over the difficulty."

Speaking of animal husbandry he said "I should like to see that every Village Panchayat should maintain a breeding bull. The Veterinary Department should, with the co-operation of the village panchayats and municipalities, draw up a definite programme in this regard and see that within a specified period of three or four years the entire district is provided with proper breeding bulls".

That the Government of Mysore is alive to the need there is of utilising the village panchayat for all the activities of village welfare is evident from these extracts. May we not plead, as we have so often done in these pages, that the Government in this province do accept the Panchayat as the administrative unit for the village and consult and utilise it in all measures intended for the good of the villager, at the same time creating a trained agency to co-ordinate the work of all departments with the Panchayat as the centre.

The position in regard to paddy :

We reproduce elsewhere extracts from an article by Sri V. Viyyanna B.A., B.L., Secretary, Madras Provincial Union of Panchayat Boards on the paddy situation in the Godavaris—East and West. His main complaints are that the Government, while declaring that they do not control

prices of paddy to benefit the producers, do control the prices by the appointment of the Grain purchase officers and restriction of movement of grain inter-district and inter-provincial, and that the purchase officers withhold information as to prices paid by them giving room to corruption and exploitation by the middleman and evident loss to the producer. No replies are given by the purchasing officers to ryots directly approaching them with the offer of goods. The purchasing officers do not buy certain special qualities of paddy grown at all. While in this manner the producer-ryot is deprived of fair returns for his produce, from the other side, his burdens press heavily on him. Enhanced resettlement rates are coming into force from the next year. Necessities like kerosene and sugar are still in the hands of private speculators, co-operative societies not being fully utilised. Standard cloth has not reached the villages. Because of these factors, which greatly affect the ryot, there is trouble though there is plenty of paddy available, there is money to purchase it and there is need for it in many suffering districts. Sri Viyanna suggests remedies. He wants outright fixing of prices very quickly before October by a small Committee taking into consideration the enhanced cost of production, the nett increased cost of living and the ryot's right to be recouped for losses that he suffered during long depression from 1930. He would have the price well broadcasted in every village. He would have the broker eliminated. He would require the Grain purchasing officer to deal directly with the producer. He makes other recommendations to better the Grow More Food Campaign—better supply of cheap manure, better spirit in administering irrigation facilities. The conditions he described and the suggestions he made are applicable to all parts of the Presidency. We hope the Government of Madras will take necessary action.

Panchayat Presidents' please Note :

Mr. P. S. Chandrasekhara Aiyer, Sub-Judge of Vellore, has decreed an amount of Rs. 180 against the President and Vice-President of the Ammoor Panchayat Board as damages to one Mr. A. M. Govindarajulu Naidu for loss incurred by stoppage of his rice mill on the persistent refusal of license to run a 38 H. P. Engine. The Judge says, in the course of his Judgment, that the resolution of the Panchayat Board in this connection contained false statements and it proved malice beyond doubt. Panchayat presidents and panchayats will do well to note this case. Panchayats exist for service to the whole public. Private or party grudges should never influence the Panchayats in the discharge of their duties. When a Panchayatdar is elected and comes to office, he has to serve all his constituents on an equal footing whether the particular man be his friend or foe and whether he voted for, or, against him. If this should steadily be kept in view, there can arise no occasion for false-

Circular No. 784 of the Inspector of Local Boards :

Para 7 of the Circular No. 784 of the Inspector of Local Boards states that attempts are made to disburse teaching grants to Panchayats very early in the year. If for any unavoidable reason there be delay in this matter, Panchayats are warned that they should not delay payments to school teachers. A complaint is just to hand from a place in the Chittoor District. The Panchayat has an annual income of just Rs. 66 from cesses. The president of the Panchayat Board sent in his teaching grant certificate in time, before the 1st April 1943, to the Local Boards Deputy Inspector, Bezwada. It was returned for submission through the Deputy Inspector of Schools concerned. It was immediately sent to the concerned officer. Upto the 25th of August the grant had not been made. Surely the Panchayat cannot pay from its fund. What has to become of the teachers? The Inspector of Local Boards has no control over the Deputy Inspector of Schools. Will the Government require the education department to issue strict orders that Deputy Inspectors should attend to matters like this urgently?

There is one very strange statement in this circular, which requires notice. Refusing to put the Panchayat School teacher on a par with the District Board teacher in regard to scales of pay. This poor man is told that the many conveniences that a Panchayat School master can command are hoped to out-weigh the difference between his pay and that of the privilege Board Teacher. How being a Panchayat teacher gives greater District to compensate for less pay, it is difficult to guess.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை.

Vol. 6

செப்டம்பர், 1943

No. 6

நிருபர்கள் எழுதும் அபிப்பிராயங்களுக்கு எடிட்டோரியல் கமிட்டி ஜவாப் தாரி ஆகிறதில்லை. இந்தப் பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறவர்கள் தெளிவாக காகிதத்தில் ஒரே பக்கம் எழுத வேண்டியது. தபாற் செலவுக்கு வேண்டிய ஸ்டாம்புகள் அனுப்பினால் வந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் திருப்பியனுப்பமுடியாது. எந்த மாதத்தின் சஞ்சிகைக்காக வியாஸம் அனுப்பப்படுகிறதோ அதற்கு முன்மாதத்தில் 15-ல் தேதிக்குள்ளாக அனுப்பவேண்டும்.

தலையங்கம்.

மைசூர் சமஸ்தானத்தில் கிராம புனருத்தாரணம்.

சென்ற ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி மைசூர் சபையில் பட்டஜட் சமர்சித்து திவான் பேசியபோது கிராம புனருத்தாரண திட்டங்கள் புதிதாக வகுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. 1938-39 இல் ஏற்படுத்தப் பட்ட நீர்பாசன அபிவிருத்தி நிதிக்கு 1942-43 இல் 140.70 லக்ஷ ரூபாய் சேர்த்திருந்தது. அப்போது செய்யப்பட்ட செலவு 86.50 லக்ஷ ரூபாய். பிசிடிஷ் இந்நியாவில் சென்ற 40 வருஷ காலமாக துங்கபத்திரா திட்டத்தைப்பற்றி பேச்சுமட்டும் இருக்கிறதேயொழிய, மைசூர் சமஸ்தானம் துங்கபத்திரா நதிகளின் ஜலத்தை பயன் படும்படி உபயோகிக்கின்றது. பத்ரா நதியின் வடகரை கால்வாய் இன்னும் அநேக வகைகளை களுக்கு பரவ்வதற்காக பெரிதாக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. துங்காவுக்கு குறுக்கே சாக்ர மைல் என்ற இடத்தினருகில் 52 லக்ஷம் ரூபாய் செலவில் ஒரு அணை கட்டுவதைப்பற்றி யோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. நீர்பாசன வசதிகளுடன் மைசூர் சமஸ்தானம் ஏரிகளை செப்பணிக்கும் வேலையையும் மும்முரமாக துவக்கியிருக்கிறது. இவ்வருஷத்தில் 222 ஏரிகள் சீர்படுத்தப்பட்டன. வலுத்த மலேரியா தடுக்க திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராம புனருத்தாரண வேலையை இன்னும் அதிக ஊக்கத்தோடு செய்யவும் ஏற்பாடாயிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு பிரத்தியேக உத்தியோகஸ்தர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். 130 பிரகா ஊழியர்கள் பயிற்

கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஸ்டாண்டார்டு துணிகிராமங்களுக்கு எட்ட வேயிலலை, இந்த சங்கடங்களினால் நெல் ஏராளமாக இருந்தபோதிலும், பணம் ஏராளமாக இருந்தபோதிலும், அவை பல ஜில்லாக்களில் தேவையாக இருந்தபோதிலும், கிராமாந்திரங்களில் அதிருப்தி குடி கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ விவன்ன அவர்கள் சில பரிகாரங்களைச் சொல்லுகிறார். அக்டோபர் மாதத்திற்குள் துரிதமாக ஒரு சிறிய கமிடியானது, தற்சமயம் ஏற்பட்டிருக்கும் உற்பத்தி செலவு அதிகரிப்பு, விலைவாசிகள் உயர்வு, 1930 முதல் குடிகள் வெகு காலம் வரையில் விலை தாழ்வினால் அடைந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய வேண்டிய நியாயம், இவையெல்லாவற்றையும் ஆலோசித்து, ஒரேதடவையாக விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இந்த விலைகளை நன்கு விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். தரகர்களை விலக்கவேண்டும். தான்யம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர், குடிகளிடமிருந்து நேராக வாங்கவேண்டும். இன்னும் அதிக ஆகார உற்பத்தி இயக்கம் விஷயமாக அவர் இன்னும் சில யோசனை கூறுகிறார். அ.து.சாச விலைக்கு ஒரு கொடுப்பது, பாசன வசதிகளை இன்னும் கொஞ்சம் தாராளமாக உபயோகிக்க சகாயம் செய்வது, போன்றவை. அவர் விவரித்திருக்கும் நிலமையும், அவர் கூறும் யோசனைகளும் நம் மாகாண முழுதிற்தமே ஏற்றதாக யிருக்கிறது.

சென்னை கவர்மெண்டார் இது விஷயமாக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டியது.

38 H. P. என்ஜின் கொண்ட ஒரு அரிசி மாவுயில் நடத்த விடாமல் லைசன்ஸ் கொடுக்க மறுத்ததினால் ஸ்ரீ எ. எம். கோவிந்தராஜா நாயுடு என்பவருக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்காக அம்மூர் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர், உபதலைவர் இவர்களை நஷ்ட ஈடு 810 ரூபா கட்டிக் கொடுக்கும் படிக்கு வேலூர் சம்.ஜட்ஜ் தீர்ப்பளித்தார். தன் தீர்ப்பில் அவர் பஞ்சாயத்து போர்டின் இது சம்பந்தப்பட்ட தீர்மானித்ததில் வாஸ்தவ மில்லாத விஷயங்கள் அடங்கியிருப்பதாகவும், அது ஷாத்திரத்தை காட்டினதாகவும், கண்டிருக்கிறார். பஞ்சாயத்துகளும், அதன் தலைவர்களும் இந்த கேஸை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பஞ்சாயத்துகள் எல்லா பொதுஜனங்களுக்கும் நன்மை செய்யவே ஏற்பட்டவை. சொந்த விருப்பு, வெறுப்புக்கு இடமின்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின் எல்லா ஜனங்களுக்கும் சமமாக சேவை செய்யவேண்டும். ஒரு தனிப்பட்டவன் தனக்கு வேண்டியவன, வேண்டாதவன என்றோ, தனக்கு ஒட்டுக்கொடுத்தான இல்லையா என்றாவது கவனிக்கக்கூடாது. இந்தப்படி நடந்தால், பொய்க்காவது, ஷாத்திரத்திற்காவது இடமேற்படாது.

ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டரின் 784-ம் நெம் சுற்றறிக்கை.

ஐடி அறிக்கையில் 7-வது பாராவில், இவ்வருஷம் சீக்கிரத்தில் பஞ்சாயத்துகளுக்கு கல்விமான்யம் கொடுக்க முயற்சிக்கப்படுவதாக கண்டிருக்கிறது. எதுகாரணம் பற்றியாவது இதில் கொஞ்சம் தாமதம் ஏற்பட்டாலும், பஞ்சாயத்துகள் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்கள் சம்பளம் கொடுப்பதை தாமதிக்கக்கூடாது என்று எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சித்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து இப்போது ஒரு புகார் வந்திருக்கிறது. செஸ்ஸு களிலிருந்து பஞ்சாயத்துக்கு 66 ரூபாய் வருஷ வருமானம் கிடைக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் 1943 ஏப்ரல் முதல் தேதிக்குள், பெஜவாடா ஸ்தல ஸ்தாபன டெபுடி இன்ஸ்பெக்டருக்கு உபாத்தியாய மான்யத்திற்காக சர்டிபிகேட் அனுப்பினார். அது அந்த பள்ளிக்கூட டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாக அனுப்பும்படி வாபஸ் செய்யப்பட்டது. அப்படி உடனே செய்யப்பட்டது. ஆகஸ்டு 25-ம் தேதி வரையில் மான்யம் வரவில்லை. பஞ்சாயத்து தன் நிதியிலிருந்து கொடுக்க இயலாது. இந்த நிலமையில் உபாத்தியாயர்கள் கதி என்ன? டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டருக்கு கீழ்படிந்த உத்தியோகஸ்தரல்ல. கல்வி இலாகாவை இது விஷயமாக டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் துரிதமாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கவர்மெண்டார் எச்சரிக்கை செய்வார்களா?

அந்த சுற்றறிக்கையில் மற்றொரு வினோதமான விஷயத்தை குறிப்பிட வேண்டும். ஜில்லா போர்டு உபாத்தியாயர் சம்பளத்தையும் பஞ்சாயத்து உபாத்தியாயர் சம்பளத்தையும் ஒரே மாதிரியாக்க இயலாது என்று சொல்லி, பஞ்சாயத்து உபாத்தியாயர் அடையும் பல செளகர்யங்கள் ஜில்லா போர்டு உபாத்தியாயருக்கு கிடைக்காது என்றும் ஆதலால் அவர்கள் வரங்கும் அதிகச் சம்பளம் இதற்கு ஈடாகாதென்றும், கண்டிருக்கிறது. எந்த விதத்தில் பஞ்சாயத்து உபாத்தியாயர் அதிக செளகர்யங்களை அனுபவிக்கிறார் என்பது எங்களுக்கு புலப்படவில்லை.

கிழக்கு மேற்கு கோதாவரி ஜில்லாவில் நெல் நிலமை.

(புரீ. வி. வியன்னா அவர்கள், B.A., B.L.)

இந்தியா கவர்மெண்டார் சங்கள் அறிக்கையில், 1930 முதல் 1940 வரையில், குடியானவர்கள் விலைக்குறைவினால் அதிக நல்குமடைந்திருக்கும் காரணத்தை உத்தேசித்து, விலை உயர்வினால் அவர்கள் பூரணமாக பயனடையவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும், நெல் விலையை தாங்கள் கட்டுப்படுத்தப்போகவில்லை என்று அறிவித்தார்கள். பேச்சளவில் இந்த எண்ணம் கவர்மெண்டுக்கு இருந்தாலும், நடைமுறையில் பலவிதங்களில் நெல் விலை கட்டுப்பட்டு வருகிறது. தான்யம் வாங்கும் அதிகாரிக்கு தான்யத்தை நிர்ப்பந்தத்தின்பேரில் விற்கும்படி கட்டாயம் செய்யவும், விலை நிர்ணயிக்கவும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா விற்கு ஜில்லா, மாகாணத்திற்கு மாகாணம் போக்குவரத்து தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு விதங்களால் விலை கட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதனால் ஒரு விபரீத நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெளி ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பப்படும் நெல் விலை ஒரு மூட்டை 9-8-0 முதல் 10-8-0 வரையில் இருக்க, உள்ளூர் விலை 13 ரூபாயாகவும், சில உயர்ந்த ரகம், இன்னும் ஒரு மூட்டை 15 ரூபாயாகவும் விற்கப்படுகிறது.

சமீபத்தில் சென்னை கவர்மெண்டார் குடியானவர்களை சேராக தங்கள் தான்யங்களை வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் விற்கும்படி ஒரு அறிக்கை விடுத்தார்கள். அவர் அவை எவ்விடத்தில் வந்து சேர்க்கப்பட்டவேண்டும் என்பன போன்றவைகளை சொல்லுவார்கள் என்றும் கண்டிருந்தது. ஆனால் இதன்படி நடப்பதில்லை என்றும், குடிகளுக்கு இதைப்பற்றி தகவல் கேட்டால் ஒன்றும் கொடுப்பதில்லை என்றும் தெரிகிறது. ஆகையால் குடிகள் மாமூல்படி தரக்கூடியே மறுபடியும் நம்பவேண்டியிருக்கிறது.

மேலும், மேற்படி உத்தியோகஸ்தர் கொடுக்கும் விலை உற்பத்தி செய்பவனுக்கு தெரிவதில்லை. அவை ரகசியமாக இருக்கின்றன. ஆனால் வியாபாரிக்கு மேற்படி உத்தியோகஸ்தரிடமிருந்து என்ன விலை வாங்கலாம் என்று தெரியும். வியாபாரியும் தான் கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டி விவசாயிக்கு விலையை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதுடன், சில சமயம் பொய் சொல்லி குறைச்சல் விலையை சொல்லுகிறார்கள்.

நாணயமற்ற வியாபாரிகள் பல ரகமான நெல்லை வாங்கி, மட்ட ரகம், உயர்ந்த ரகம் எல்லாவற்றையும் கலந்து உயர்ந்த சரக்கு என்று கவர்மெண்டு உத்தியோகஸ்தருக்கு விற்று அதிக விலை பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். விவசாயி கிஸ்து கட்டுவதற்காக தன் நெல்லை விற்கவேண்டியிருக்கிறது. அவனால் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள இயலாததில்லை. வியாபாரி இதை யறிந்து, தான் கொடுக்கும் விலையை வெளிப்படுத்தாமல், நெல் வாங்கி கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

நெல்லுக்கு கிராக்கி இருக்கிறது. அநேக ஜில்லாக்களில் அதிக கஷ்டமான நிலையிருக்கிறது. கோதாவரி, நெல்லூர் ஜில்லாக்களில் ஏராளமான நெல் கிடைக்கிறது. பணமும் இருக்கிறது. சர்வ சக்தியாய்ந்த நெல் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தரும் இருக்கிறார். பின் ஏன் அவர், தன் அதிகாரப்படி நல்ல விலை கொடுத்த தாராளமாக நெல் வாங்குவதில்லை?

ராமசந்திரபுரம் காலாகாவில், அவ்விடத்தில் அழைக்கப்படும் 'பங்காருதிகா'. அல்லது 'வங்க சன்னம்' என்ற ரக நெல் தாராளமாக கிடைக்கிறது. இது இரண்டாம் போக, குறியிய கால பயிர். அதை பயிர் செய்ய செலவு கொஞ்சம் அதிகம். ஆயினும், அதற்கு பம்பாய், ஹைதராபாத் பிரதேசங்களில் கிராக்கி அதிகமாகையால் விவசாயிகள் அதை பயிர் செய்கிறார்கள். சாதாரண ரக நெல்லை விட இது 166 பவுண்டு கொண்ட மூட்டை 3 ரூபாய் அதிகமாக விற்கும். அப்படியிருந்தும் தான்யம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர் இந்த நெல்லை வாங்குவதில்லை. அப்படி வாங்கினாலும், விலை குறைக்கப்படுகிறது. விவசாயிக்கு அதிகரித்தி ஏற்படுகிறது. அதிக ஆகார பயிர்செய்யும் இயக்கத்தில் உற்சாகம் குன்றிவிடுகிறது.

வாழ்க்கையில் அவசிய பொருள்களும், அவைகளின் விநியோகமும்.

இப்போது ஏழை பணக்காரர் உட்பட எல்லா கிராம வாசிக்கும் மண்ணெண்ணை அத்தயலிமானதாக ஆகிவிட்டது. பழைய காலங்களில் அனுசரிக்கப்பட்ட முறைகள் இப்போது மாறி ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு ராந்தல் இருக்கிறது. உணவைப்போல் மண்ணெண்ணை இப்போது அதி முக்யமாகிவிட்டது. இதை விநியோகிப்பது தரகர்கள் கையிலும் வியாபாரிகள் கையிலும் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோவாபரேடிச் சங்கங்கள் மூலம்விற்பனை செய்யப்படுவதில்லை. இதனால் ஏற்பட்ட விளைவு, கொள்ளை லாபம் சம்பாதித்தல், விநியோகிப்பதில் முறையில்லாமையே, வேண்டியவர்களுக்கு சலுகைகள் இப்படி அநியாயங்கள் நடைபெறுகின்றன. சில ஜில்லாக்களின் கலெக்டர்கள், கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட மண்ணெண்ணை, சர்க்கரை போன்ற பொருள்களின் விற்பனையை கோவாபரேடிச் சங்கங்கள் மூலம் செய்வதில்லை என்ற குறை பலருக்குண்டு, இதை உடனே நிவர்த்திக்க வேண்டும்.

I. A. ஸ்டான்டர்டு துணி—விவசாயிக்கு இந்த துணி இன்னும் விநியோகிக்கப்படவில்லை. அவனுடைய முக்யமான தேவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, பட்டண வாசிகளின் நன்மையே முதலில் கவனிக்கப்படுகிறது. கவர்மெண்டிற்கு ஆதாரமாக இருப்பது விவசாயிதாளுதலால் அவனுடைய தேவைகள் முதலில் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆலோசனைகள்.

1. உற்பத்தி செய்பவர் வாங்குபவர் இருவர் நன்மையையும் உத்தேசித்து நெல் விலையை ஸ்திரிப்படுத்த வேண்டும். அப்போது விவசாயி தான் தான்யத்தை சேகரித்து வைத்தால் பின்னிட்டு அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்ற வீண் ஆசையடையாமல் விற்க முன்வருவான்.

2. அப்படி விலை நிர்ணயிக்கும் போது, விவசாயின் பயிர்செய்ய அதிக செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1941-இல் செலவை விட இப்போது அதிகம். 1942-43 இல் கூலியதிகரித்து விட்டது. 1942 ஜூலை மாதம் வட சர்க்கர் பிரதேசத்தில் காத்து பிடிக்க நமும் காலத்தில் கூலியாட்களின் கூலி காண்கு மடங்கு அதிகரித்துவிட்டது, ஒரு நாள் காத்து நட்டு, களைபிடிக்கி

முதலிய வேலைகளைச் செய்ய ஒரு ஆண் கூலிக்கு 10 அணு முதல் 1—4--0 வரையிலும், பெண் ஆளுக்கு 0—8--0 முதல் 0—14--0 வரையிலும் கொடுக்கப் படுகிறது. கால் கடைகளின் விலை 5, 6 மடங்கு அதிகரித்து விட்டபடியால் உழவரும், வண்டி கிடைப்பதும் மிகவும் கிராமபாகி விட்டது. ஒரு கலப்பைக்கு ஒரு நாளைக்கு 2--8--0 வாடகையும், வண்டி சத்தம் ஒரு நாளைக்கு 3 ரூபாயாகவும் ஏறிவிட்டது.

3. வருக்களின் விலையும் மிகவும் அதிகரித்து விட்டது. ஆரணக்கு புண்ணாக்கும், கடலை புண்ணாக்கும் பன்மடங்கு அதிக விலையாகி விட்டன. இரண்டாம் போகம் பயிர் செய்யும் சமயம் ஒரு மூட்டை ஆரணக்கு புண்ணாக்கு காண் 5-ரூபாயிக்கு வாங்கினேன். அது 1943 ஜனவரியில் 5-ரூபாயிக்கு விற்றது.

4. இரும்பு கருவிகளின் விலையும் மிகவும் அதிகரித்து விட்டது.

B. வாய்க்கால கொல்லி அகீர்ப்பு—முன்பு இருந்ததைவிட நான்கு மடங்கு அதிகம் விலை கொடுத்து ஒப்பீடாக விவசாயி எல்லா சாமான்களையும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. துணி விலை கட்டுப்பாடு சட்டம் ஏற்பட்ட போதிலும் 1940 இல் இருந்ததைவிட குறைந்தது 3 மடங்கு அதிக விலை கொடுத்து துணிகள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது.

C. வரி வராவை சிறுத்தப் போவதையும் கவனிக்கவேண்டும். இந்த வராவின்மீது 1, 2 வருஷங்களாவது கொடுக்கப்படவேண்டும்.

D. விலை காரிகள் படுத்துப் போயிருந்த வருஷங்களின் விவசாயி அடைந்த நஷ்டத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்.

II. நிர்ணயிக்கப்பட்டவிலை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் விளம்பரப் படுத்த படவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், கோவாபரோடிய சங்கங்கள் முதலியவைகள் அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

அவர்களிடமிருந்து விவசாயிக்கு தெரிய வரும் தரக்கள் மோசம் செய்ய முடியாது. கவர்மென்டு உத்தியோகஸ்தர் குறைந்த விலைதான் கொடுப்பார் என்ற பயம் நீங்கும். சர்க்குளை விற்பனைக்கு கொடுக்காமல் வைத்திருக்க மாட்டார்கள்.

III. தரக்கள்:—கூடுமான வரையில் சரக்கள் விலக்கப்பட்டு, தான்யம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் கோராக விவசாயி யிடமிருந்தே கோராக நெல்வாங்கும் படி செய்யவேண்டும். கோவாபரோடிய ஸ்டீடர்கள் மூலம் அனைவ வாங்கப்பட வேண்டும்.

நம் தேசத்தில் தனிப்பட்ட விவசாயிக்குச் சொந்தமான பூதியின் விற்றீரணம் குறைவு என்பது தெரிந்த விஷயம். இவன் தன்குடும்ப சேலாவக்கும், தன் ஆட்களின் ஆகாரத்திற்கும் நெல்லை நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு ஜனவரி முதல் ஜூன் வரையில் சொந்தக் வேண்டிய கவர்மென்டு உரிமையுடன் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அந்த காலங்களில் கிடைக்கும் விலைக்கு நெல்லை விற்கவேண்டியிருக்கிறது. பணக்கார சிலர் சொந்தக்காரர்கள் கொஞ்சம் தாமதத்து விலை வாசி உயர் வதை எதிர்பார்த்து விற்கலாம். ஆகையால் அதுவரை காலத்திற்குள்—அக்டோபர் மாதத்திற்குள்—விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டால் தான் நடுத்தர விவசாயி பயனடைய முடியும்.

கவர்மெண்டார் சமூகமான விலைக்கு எருக்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதே போல் கட்டுபாடு விலைக்கு விவசாய கருவிகளையும் கொடுக்கவேண்டும்.

ஜலசப்ளை :—பொது மராமத்து இலாகா ஒத்துழைத்து விவசாயிகளின் தேவைகளை கவனித்தால் அதிக ஆகார உற்பத்தி இயக்கம் துரிதமாக முன்னேறும். ஜலசப்ளை அடிக்கடி கிடைக்கும்படி செய்தால் நாத்தககால் பயிர் செய்து, காத்து சிக்கிரம் கட்டு, அதிகவிளைவு கிடைக்கும். பொது மராமத்து இலாகா ஜவமெல்வாம் வீணாக சமுத்திரத்தில் விழும்படி செய்வார்களே தவிர, விவசாயிக்கு பயன்படும்படி ஏற்பாடு செய்ய மாட்டார்கள்.

லாங்குபவர்கள் செனகர்யத்தை யுத்தேசித்து, ஜில்லா, மாகாணபோக்கு வரத்து கட்டுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் ஜில்லாக்களில் நிலம் உடையவர்கள் தங்கள் சொந்த நெல்லை கொண்டுவந்து உபயோகிக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் இவர்களுக்கும் நெருக்கடி கொஞ்சம் குறையும்.

விவசாய இலாகா டிபுணர், உற்பத்தி செய்பவர்களின் பிரதி நிதி ஜிரூவர், கவர்மெண்டு பிரதிநிதி இவர்கள் அடக்கிய ஒரு சிறிய கமிடி ஏற்படுத்தி, நியாயமான விலை நிர்மாணிக்கப்படவேண்டும் என்று சிபார்சு செய்வேன்.

நமது தேசத்து கால்நடைச் செல்வம்.

டில்லியில் அகில இந்திய கால்நடை காசியின் வருஷாந்திரக் கூட்டத்தில் மே. த. வைசிராய் பேசியதாவது:—

(1) 1942-ம் வருஷம் வரையில் அகில இந்திய காசிய் வருஷா வருஷம் விருத்தியடைந்து வந்தது. அவ்வருஷம் போக்குவரத்து சடைகளினால் பிரத்தியேக இடங்களில் 3 காசிகள் நடந்தன. அவைகளும் வெற்றிகரமாகவே நடந்தன. அவைகளில் ஆடு, வெள்ளாடு, கோழி, வாத்து முதலியவையும் காசிக்கு மாடுகளுடன் காட்டப்பட்டன. 1942-43-ஆல் போக்குவரத்து நடை அதிகரிப்பினால், அந்தந்த வசலங்களிலேயே காசிகள் நடத்தப்பட்டன. அநேகமாக எல்லாம் வெற்றிகரமாகவே நடந்தன. அந்த வருஷம் 40 காசிகள் நடக்கும்.

(2) விவசாயமே பிரதான தொழிலான இந்த பெரிய சேசத்தில், விதைக்கப் படும் ஒவ்வொரு விதையும் மாடுகள் மூலம் பயிர் செய்யப்படும் தான்யமே. பெரிய நகரங்களில் வசிக்கும் ஜனங்களின் தேவைக்கு மார்க்கெட்டங்களில் விற்கப்படும் தான்யம் எல்லாம் மாடுகளால் வண்டிகளில் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டவையே. ஒவ்வொருவரின் தேகாரோக்யமும், வன் ஒவ்வொரு குழந்தையின் வளர்ச்சியும் புத்தி கூர்மையும், குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவுபால் கிடைக்கும் என்பதை பொறுத்திருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் கால்நடைகள்தான் இந்தியாவின் பொருளாதார வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையானவை. இத்தேசத்தில் சகல ஜனங்களாலும் அவைகளுக்கு காண்பிக்கப்படும் மரியாதை இதை அனுசரித்ததான் செய்யப்படுகிறது.

நாளாவட்டத்தில் நம் தேசத்திலும் ருவியா தேசத்தைப்போல் சரியான எருது வளர்த்து பசுக்களுக்கு உதவப்படும் என எதிர்பார்க்கலாம். ருவியாவில் சில இடங்களில் பசுவுக்கு பலான எருதுடன் தான் சேர்க்கப்படலாம் என்ற சட்டம் உண்டு. அப்படி சட்டம் இத்தேசத்திலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவ தற்குமுன் சில இடைஞ்சல்களை அகற்றவேண்டும். அது விஷயமாக முக்கியமாக ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் என்னவென்றால், சகுந்த பலமுள்ள எருது களைப்போட்டும், கண்டுகுப, சொந்தக்காரருக்கும் தேவையான பால் கொடுக்கக் கூடியப் பசுக்களைப் பற்றிதான். இப்படி ஒரு பிராணியைக் கண்டு வளர்க்க அகில விவசாய ஆராய்ச்சி சககம் திட்டங்களுக்கு சகாயம் செய்கிறது. இது முடியாத பக்கத்தில், இந்த சககம் எருமையின் வளர்ச்சியைப்பற்றி அக்கார கொண்டிருப்பது திருப்திகரமானதுதான். எருமை மாட்டிப்பால் இப்போது அதிகமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இச்சங்கத்தின் தலைவரும், கல்வி, சுகாதாரம் இவைகளுக்கு கவர்மெண்டு அங்கத்தினருமானவரின் தலைமையின்கீழ் ஏற்படுத்தவிருக்கும் விவசாய அபிவிருத்தி கூட்டுமயானது கால்நடைகளின் அபிவிருத்தியைப்பற்றியும் விவரமாக ஆராய்ச்சி செய்யப்போகிறது.

எஸ்டேட் நிலச்சட்ட திருத்த மசோதா.

நம் மகாணத்தில் அதிக ஆகார உற்பத்தி செய்யவேண்டிய அவசியத்தை யுத்தேசித்து தற்காலிகமாக எஸ்டேட் நிலச்சட்டத்தை திருத்தம் செய்யப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அக்டோபர் முதல் தேதிக்குப்பின் ஆலோசனைக்கு ஏடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதன் கோக்கங்களாவன :—

இந்த செருக்கடியில் எல்லா விதத்திலும் ஆகார பயிர் உற்பத்தி அதிகப் படுத்துவது அத்தியாவசியம். எஸ்டேட் நிலச்சட்டத்திற்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் அதிக நிலம் தற்சமயம் சரம்பாக இருக்கிறது. ஒரு குடியானவனை அவற்றை பயிர் செய்யும்படி சொன்னால் தற்போதிருக்கும் சட்டப்படி அவனுக்கு சாகவதகுடி வாசபாத்தியதை ஏற்படுவிடுமீ என்ற காரணத்திற்காக அப்படி செய்ய முடியவில்லை. அப்படி பாத்தியதை ஏற்படுவது நிலச் சொந்தக்காரருக்கு நல்வதில்லை. உதாரணமாக காவேரிமேட்டூர் பாசனத்தின் கீழ் தற்சமயம் சரம்பாக கிடக்கும் நிலங்கள் சாகுபடி செய்ய ஆரம்பித்தால் மிகவும் விலையுயர்ந்ததாகி விடும், தற்சமயம் அனைவரையும் சாகுபடி செய்ய அனுமதிக்க விவசாயி யாதொரு தொகையும் கொடுக்க விரும்பமாட்டான். ஆனால் நீர் பாசன வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்த பின் பெரிய தொகை கொடுக்க சம்மதிப்பான். இப்படிப்பட்ட சந்தர்பத்தில், ஆகாரப் பயிர்கள் அவசியமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டி யிருப்பதால், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு தகுந்த பத்தோபஸ்து செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக சட்டத்தை திருத்தம் செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது.

மற்றொரு காரணத்திற்காகவும் திருத்தம் அவசியம். சட்டத்தின் 11-வது செக்கஷன்படி நிலத்தில் குடியானவன் தான் இஷ்டப்பட்ட பயிரை சாகுபடி செய்யலாம். செஷன் 187 (1) நிலச் சொந்தக்காரருக்கு இது விஷயமாக தடை விதிக்கிறது.

இந்த திருத்தத்தின்படி நிலச் சொந்தக்காரர்களின் பாத்தியதைக்கு குறைவு ஏற்படாமல் எஸ்டேட் சரம்பு நிலங்களை ஆகார பயிர் உற்பத்தி செய்ய 3 முதல் 5 வருஷங்கள் வரைக்கும் தற்காலிகமாக மாற்றலாம். இந்த பிரத்தியேக ஏற்பாடு யுத்தம் நடக்கும் வரையிலும், அதற்கு பின் ஒரு வருஷம் வரையில் தான் அமுலி லிருக்கும். அதனுடைய நிர்ப்பந்தங்களின் விவரம் மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. மேலும் நிர்ப்பந்தங்கள் விதிக்க கவர்மெண்டுக்கு அதிகாரம் உண்டு.

வர்த்தமானங்களும் குறிப்புகளும்.

(1) அரிசி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதால், அதற்கு பதிலாக வந்த ஆகாரம் உட்கொண்டால் புய்தடி தரும் என்று ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவைகளில் பஜ்ராவில் சில விசேஷங்கள் இருப்பதாக தெரிகிறது. அடியில் கண்ட அட்டகணியிலிருந்து பஜ்ரா அரிசியைவிட மேன்மையானதென்றும், கோதுமைக்கும் மட்டானதல்லவென்று தெரியவரும். ஆனால் பஜ்ரா மாவு 10 நாளைக்கு மேல் நன்றாக இருக்காது. ஆகையால் 10 நாளைக்கு தேவையான பஜ்ராவைக் கையாண்டு செய்துகொள்ளவேண்டும். இந்த மாவை கோதுமை மாவுடன் நன்றாக கலக்கலாம். 25 சதவிகிதம் அது கலந்தால் கோதுமை ஒன்றும் மாறாது.

அட்டகணி.
சத்து விகிதம்.

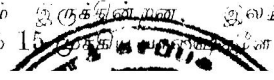
	பீரோஷன்.	சொழுப்ப.	சாப்பொ ஹைட்ரேட்ஸ்.	உலோக உண்டிடுக்கள்.	ஆ குழுப்ப.	சாரோஷன்.	B1 விட்டாமின்
பஜ்ரா	11.6	5.0	67.1	5.0	8.8	220	110
அரிசி	6.9	0.4	79.2	0.5	1.0	...	20
கோதுமை	11.8	1.5	71.2	1.5	5.3	108	180

(2) இந்தியாவில் வருஷவாரி உற்பத்தியாகும் ஆகாரப் பயிர்கள் 5 1/2 கோடி டன்கள். முனத்தொகை அதிகரிப்புக்கு இது போதுமா என்பது சேன்வி. அதிக ஆகார உற்பத்தி இயக்கம் முன்னமேயே துவக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். யுத்தம் முடிந்த பின்னும் அது நடத்தப்படவேண்டும்.

(3) இந்தியா முழுதும் 2 லக்ஷம் ஏக்கர்களில் தேக்கு பயிரிடும்படி தாக்கவும், ஒவ்வொரு வருஷமும் 6000 ஏக்கர்களில் புதிதாக பயிர் செய்யும்படி தாக்கவும் ஏற்படுகிறது. இது நம் தேவைக்கு போதுமா.

(4) பிரிட்டிஷ் விவசாய மந்திரி சர்சமராம் பயிர் செய்யப்படும் 8 லக்ஷம் ஏக்கர்களை அடுத்த வருஷம் 10 லக்ஷமாக்கவேண்டுமென்று முத்திரிவித்தார். நம் மந்திரிகளும் இந்தியா திரி ஏதாவது டிட்டம் வகுத்திருக்கிறார்களா, அல்லது ஒன்று மில்லாமல் நடமாடுகிறார்களா.

(5) ஒரு பத்திரிகையின் கணக்குப்படி நம் தேசத்தில் 179 பாண்டங்களும் 544 பேச்சுகளும் இருக்கின்றன. இலக்கியத்திற்கும், கல்விக்கும், மொழி விவகாரங்களுக்கும் 15 குத்தியுள்ளன இருக்கின்றன.

**மதராஸ் ப்ரோவிண்டியல் கோவார்டேடிவ்
பாங்க், லிமிடெட்.**

(1912 வருடம் II-வது ஆக்ட் ஆஃபு 1932 வருடம் VI ஆக்டின்கீழ்
ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.)

தலைமை ஆபீஸ்.

சைனா பஜார் ரோட், மதராஸ். போன் நெ. 2390.

மைலாப்பூர் பிராந்திக் :

ஊல் சர்ச் ரோட், மைலாப்பூர், போன் நெ. 3334.

எழும்பூர் பிராந்திக் :

ஹிப்ராஹிம் காலனி, எழும்பூர், போன் நெ. 8510.

பிரசிடெண்டு :

மிஸ்டர் டி. ஏ. ராமலிங்கம் செட்டியார், பி.எ., பி.எல்., எம்.எல்.சி.

ஸெக்ரடெரி :

டி. ராகவேந்திர ராவ்.

இந்த நாட்டினருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பொருப்பு சம்பாதித்துக்
கொடுப்பதில் இந்த பாங்கு முக்கிய ஸ்தாபனமாகும்.

இந்த பாங்கு மதராஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கும், மதராஸ் யூனிவர்ஸிடி,
அண்ணாமலை, ஆந்திரா யூனிவர்ஸிடிகளுக்கும், மற்ற வோகல் போர்டிகள்,
உண்டிரிக்ட் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கும் பாங்காராக இருக்கின்றது.

விதிகள், வியாபார நிபந்தனைக்கும் கீழ்கண்டவருக்கு எழுதவும் :

ஸெக்ரடெரி,
தலைமை ஆபீஸ்
அவ்வத
பிராந்திகள்.

வெளியிட்டவர், பிரகரகர்த்தா, மிஸ்டர். சி. வியன்ரா, பி.எ., பி.எல்.,
187, ராயப்பேட்டை ஹைரோட், ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

இதற்கு மவுண்ட் ரோட் நெ. 1/17 ல் அமைத்திருக்கும்
சென்ட்ரல் கோவார்டேடிவ் அச்சுக்கூடத்தில்
மிஸ்டர் சூர். கிருஷ்ணமாச்சாரி, பி. எ., அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸௌத் இந்தியா கோவாபரேடிவ்
இன்ஷியூரென்ஸ் ஸௌஸைடி, லிமிடெட்,
மதராஸ்.

ஸ்ரீ பி. எஸ். குமாரஸ்வாமி ராஜு, எம். எல். ஏ., (பிரஸிடென்ட்.)

கோவாபரேடிவ் இன்ஷியூரென்ஸ் ஒன்றே
உங்களுக்குக் குறைந்த பிரிமிய விகிதங்களில்
மிகுந்த பாதுகாணிப்பதோடு, நல்ல வருஷவாரி
லாபத்தொகையும் தாராளமான பாலிஸி நிபந்தனை
களும் மற்றும் உன்னத சலுகைகளும் காட்ட
வல்லது.

லாபத்தொகை முழுவதும் பாலிஸிதார்களையே
அடைகிறது. இந்த ஸௌஸைடி அவர்களுக்கே
சொந்தம், அவர்களுக்காகவே இருக்கிறது—அவர்
களாலேயே நடத்தப்பெறுகிறது.

மிகச்சிக்கனமாக காரியாதிகள் நடத்தப்பட்டு,
அரசாங்கத்தாரின் நேரான கண்காணிப்பில் பல
மான கேமநிதி முதலியன ஏற்படுத்திக்கொண்டி
ருப்பதால் அதிக கேமகரமாக உள்ளது.

பாலிஸி தொகை — 1,30,00,000.

கேமநிதி — 10,00,000.

உங்களுக்குத் தக்க பாலிஸி விபரத்திற்கு எழுதுங்கள்.

வி. வெங்கடாசலம், எம். ஏ., பி. எல்.,
காரியதரிசி.

